

HRVATSKI SABOR

3086

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O MEĐUNARODNOJ PRAVNOJ POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA

Proglašavam Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima, koji je donio Hrvatski sabor na sjednici 3. prosinca 2004. godine.

Broj: 01-081-04-3763/2

Zagreb, 10. prosinca 2004.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

ZAKON

O MEĐUNARODNOJ PRAVNOJ POMOĆI

U KAZNENIM STVARIMA

Glava I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje međunarodna pravna pomoć u kaznenim stvarima (u daljnjem tekstu: »međunarodna pravna pomoć«), ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.

(2) Međunarodna pravna pomoć pruža se glede kaznenih djela kažnjavanje kojih je u trenutku upućivanja zamolbe za pravnu pomoć u nadležnosti pravosudnih tijela države koja upućuje zamolbu.

(3) Međunarodna pravna pomoć pruža se i u prekršajnim postupcima koje vode upravna tijela, u pogledu djela koja su prema hrvatskom pravu kažnjiva novčanom kaznom, na temelju toga što predstavljaju kršenje vladavine prava i ako u tim postupcima odluka upravnog tijela može dovesti do postupka pred sudom stvarno nadležnim za kaznene stvari.

(4) Međunarodna pravna pomoć pruža se i u kaznenim postupcima iz stavka 2. ovoga članka, te prekršajnim postupcima iz stavka 3. ovoga članka, koji se vode protiv pravnih osoba.

(5) Međunarodna pravna pomoć pruža se i u odnosu na Europski sud za ljudska prava i Europski sud pravde, a kada je to određeno međunarodnim ugovorom i u odnosu na druge međunarodne organizacije i nadnacionalne organizacije čijom članicom Republika Hrvatska može postati.

Značenje izraza u ovom Zakonu

Članak 2.

Izrazi i pojmovi upotrijebljeni u ovome Zakonu imaju sljedeće značenje:

1. *domaće nadležno tijelo* – ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske i/ili domaća pravosudna tijela koji postupaju po zamolbama za međunarodnu pravnu pomoć,

2. *domaće pravosudno tijelo* – sudovi i državna odvjetništva posebnim zakonom određeni za pružanje međunarodne pravne pomoći. Domaćim pravosudnim tijelom u smislu ovoga Zakona smatra se i upravno tijelo iz članka 1. stavka 3. ovoga Zakona,

3. *država moliteljica* – strana država čije je nadležno tijelo podnijelo zamolbu za međunarodnu pravnu pomoć,

4. *strano nadležno tijelo* – tijelo strane države koje je prema pravu te države odnosno prema međunarodnom ugovoru nadležno za slanje i primanje zamolbi za međunarodnu pravnu pomoć i /ili strano pravosudno tijelo iz točke 5. ovoga članka,

5. *strano pravosudno tijelo* – strani sudovi i druga pravosudna tijela koja su prema pravu odnosne strane države nadležni za postupanje u kaznenim stvarima, uključujući i strana upravna tijela nadležna za vođenje prekršajnih postupaka pod uvjetima iz članka 1. stavka 3. ovoga Zakona,

6. *stranac* – osoba koja nije hrvatski državljanin,

7. *izručenik* – okrivljenik ili osuđenik koji se nalazi u postupku izručenja od trenutka stavljanja u pritvor radi izručenja.

Članak 3.

(1) Posebice se ovim Zakonom uređuju:

1. međunarodna pravna pomoć u kaznenim postupcima koji su u tijeku u Republici Hrvatskoj ili u stranoj državi (pribavljanje i prosljeđivanje predmeta koji će biti predočeni kao dokazi, dostava sudskih akata i odluka, pristupanje sudu osoba radi davanja iskaza i druge radnje potrebne za vođenje kaznenih postupaka),

2. postupci izručenja Republici Hrvatskoj osoba okrivljenih ili osuđenih na temelju odluka domaćih sudova,

3. postupci izručenja stranaca okrivljenih ili osuđenih na temelju sudskih odluka države koja izručenje traži,

4. postupci preuzimanja i ustupanja kaznenog progona,

5. postupci izvršenja stranih sudskih odluka u kaznenim stvarima.

(2) Ovaj Zakon ne primjenjuje se na uhićenja, izvršenje presuda, niti na djela kažnjiva po vojnim zakonima koja nisu kaznena djela općeg kaznenog prava.

Članak 4.

Međunarodna pravna pomoć pruža se u najširem smislu, u skladu s načelima domaćega pravnog poretka, načelima Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

Članak 5.

O dopuštenosti i načinu izvršenja radnje međunarodne pravne pomoći koja je predmet zamolbe stranoga pravosudnog tijela odlučuje domaće nadležno tijelo, osim ako odredbama ovoga Zakona ili međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.

Glava II.

MEĐUNARODNA PRAVNA POMOĆ U KAZNENIM POSTUPCIMA KOJI SU U TIJEKU U REPUBLICI HRVATSKOJ ILI U STRANOJ DRŽAVI

Tijela nadležna za pružanje međunarodne pravne pomoći i put za komunikaciju

Članak 6.

(1) Zamolbe za međunarodnu pravnu pomoć i informacije iz članka 18. stavka 1. ovoga Zakona domaća pravosudna tijela upućuju stranim nadležnim tijelima putem Ministarstva pravosuđa.

(2) Ministarstvo pravosuđa nadležno je za zaprimanje zamolbi za međunarodnu pravnu pomoć stranih nadležnih tijela, koje bez odlaganja upućuju domaćim pravosudnim tijelima, osim ako je očito da zamolbu treba odbiti.

(3) Ministarstvo pravosuđa može vratiti zamolbu stranom nadležnom tijelu radi ispravka ili dopune i odrediti primjereni rok za dostavu ispravljene odnosno dopunjene zamolbe. Nakon proteka roka, zamolba će se rješavati prema stanju spisa.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, domaća pravosudna tijela mogu zamolbu za međunarodnu pravnu pomoć izravno uputiti stranom pravosudnom tijelu, kada je to izričito predviđeno odredbama ovoga Zakona i uz uvjet uzajamnosti, ili kada je takav put predviđen međunarodnim ugovorom (neposredna komunikacija).

(5) U slučajevima neposredne komunikacije iz stavka 4. i stavka 7. ovoga članka domaće pravosudno

tijelo dostavit će presliku zamolbe za međunarodnu pravnu pomoć Ministarstvu pravosuđa.

(6) U žurnim slučajevima i ako postoji uzajamnost, Ministarstvo pravosuđa može dostavljati i zaprimati zamolbe za međunarodnu pravnu pomoć putem Interpola.

(7) U slučajevima neposredne komunikacije iz stavka 4. ovoga članka, domaća pravosudna tijela mogu, uz obvezu iz stavka 5. ovoga članka, dostavljati i zaprimati zamolbe za međunarodnu pravnu pomoć putem Interpola.

(8) Stranoj državi s kojom Republika Hrvatska nema zaključen međunarodni ugovor, kao i kada je međunarodnim ugovorom izričito predviđen diplomatski put dostave, Ministarstvo pravosuđa dostavlja i zaprima zamolbe za međunarodnu pravnu pomoć putem Ministarstva vanjskih poslova.

Slanje akata poštom

Članak 7.

(1) Domaća pravosudna tijela mogu, uz uvjet uzajamnosti ili kada je to predviđeno međunarodnim ugovorom, postupovne akte i sudske odluke osobama koje se nalaze u inozemstvu uputiti izravno poštom.

(2) Postupovne akte i sudske odluke iz stavka 1. ovoga članka prati obavijest s naznakom da primatelj može dobiti informacije o svojim pravima i obvezama u vezi s uručivanjem dokumenata.

(3) Postupovni akti i sudske odluke osobama koje se nalaze u inozemstvu šalju se na hrvatskom jeziku.

(4) Ako domaće pravosudno tijelo zna ili ima razloga vjerovati da primatelj razumije samo neki drugi jezik, dokumente prati prijevod na taj jezik.

(5) Na valjanost dostave primjenjuju se domaći propisi.

Forma i obavezni sadržaj zamolbe

Članak 8.

(1) Domaće pravosudno tijelo postupit će po zamolbi za međunarodnu pravnu pomoć stranoga pravosudnog tijela ako je zamolba podnesena u pisanom obliku. Zamolba kao i priloženi akti trebaju biti popraćeni prijevodom na hrvatski jezik, a ukoliko to nije moguće tada na engleski jezik. Prijevodi moraju biti službeno ovjereni.

(2) Domaće pravosudno tijelo postupit će po zamolbi za međunarodnu pravnu pomoć stranog pravosudnog tijela i ako je zamolba podnesena elektroničkim ili drugim telekomunikacijskim sredstvom koje pruža pisanu evidenciju, ako može utvrditi njezinu vjerodostojnost, a strano nadležno tijelo spremno je, na zahtjev, dostaviti pisanu obavijest o načinu slanja i izvornik zamolbe.

(3) Ako međunarodnim ugovorom ili odredbama ovoga Zakona nije drugačije određeno, zamolba za međunarodnu pravnu pomoć sadrži:

1. mjesto izdavanja i naziv stranoga nadležnog tijela koje je uputilo zamolbu,
2. pravnu osnovu za pružanje međunarodne pravne pomoći,
3. točan opis radnje međunarodne pravne pomoći koja se traži i razlog zamolbe za međunarodnu pravnu pomoć,
4. pravni naziv, kratak činjenični i pravni opis kaznenog djela (osim ako se zamolba odnosi na dostavu sudskih odluka, podnesaka, isprava i sl.),
5. točne podatke i državljanstvo osobe u odnosu na koju se traži međunarodna pravna pomoć i njezin položaj u postupku,
6. u slučaju dostave sudskih akata i vrstu akta koji se dostavlja.

Članak 9.

(1) U postupku međunarodne pravne pomoći okrivljenik može imati branitelja.

(2) Treće osobe kojih se tiče mjere ili radnje međunarodne pravne pomoći, u postupku međunarodne pravne pomoći mogu imati punomoćnike.

(3) Protiv odluka domaćih pravosudnih tijela u postupku pružanja međunarodne pravne pomoći dopuštena je žalba.

(4) Žalba protiv odluke donesene na temelju ovoga Zakona ne odgađa njezino izvršenje, osim ako se radi o odluci:

1. županijskog suda Republike Hrvatske kojom se utvrđuje postojanje zakonskih pretpostavki za izručenje, ili

2. kojom se odobrava povrat predmeta ili imovinske koristi u inozemstvo.

Posebnosti u načinu rješavanja zamolbe

Članak 10.

(1) Prilikom pružanja međunarodne pravne pomoći domaće pravosudno tijelo udovoljit će formalnostima i postupcima koji su u zamolbi izričito navedeni kao nužni prema pravu države moliteljice, osim ako međunarodnim ugovorom nije što drugo predviđeno i pod uvjetom da takve formalnosti i postupci nisu u suprotnosti s načelima domaćeg pravnog poretka.

(2) Domaće pravosudno tijelo rješava po zamolbi stranoga pravosudnog tijela bez odgode, uzimajući u obzir procesne rokove, te druge posebno određene rokove koji su obrazloženi u zamolbi.

(3) Ako domaće pravosudno tijelo može predvidjeti da neće moći udovoljiti posebno određenom roku za rješavanje zamolbe, a u obrazloženju iz stavka 2. ovoga članka izričito se navodi da će svaka odgoda dovesti do znatnog narušavanja postupka pred stranim pravosudnim tijelom, domaće pravosudno tijelo će bez odgode navesti procijenjeno vrijeme potrebno za izvršenje zamolbe. Domaće i strano pravosudno tijelo mogu se nakon toga dogovoriti o daljnjim radnjama koje je potrebno poduzeti u vezi sa zamolbom.

(4) Ako se zamolba stranoga pravosudnog tijela ne može izvršiti, ili se ne može izvršiti u potpunosti u skladu s postavljenim uvjetima, domaće pravosudno tijelo bez odgode o tome obavještava strano pravosudno tijelo, uz navođenje uvjeta pod kojima se zamolba može riješiti.

Članak 11.

(1) Na izričitu zamolbu stranoga pravosudnog tijela domaće pravosudno tijelo dostavit će obavijest o datumu i mjestu izvršenja zamolbe za međunarodnu pravnu pomoć.

(2) Na izričitu zamolbu stranoga pravosudnog tijela domaće pravosudno tijelo može odobriti nazočnost strane službene osobe izvršenju zamolbe za međunarodnu pravnu pomoć.

(3) Zamolba iz stavka 2. ovoga članka neće biti odbijena ako bi se time vjerojatno izbjegla potreba slanja dodatnih zamolbi.

Odbijanje zamolbe

Članak 12.

(1) Domaće nadležno tijelo može odbiti zamolbu za međunarodnu pravnu pomoć ako:

1. se zamolba odnosi na djelo koje se smatra političkim kaznenim djelom, djelom povezanim s političkim kaznenim djelom,

2. se zamolba odnosi na fiskalno kažnjivo djelo,

3. bi udovoljavanje zamolbi dovelo do narušavanja suvereniteta, sigurnosti, pravnog poretka ili drugih bitnih interesa Republike Hrvatske,

4. se može opravdano pretpostaviti da bi osoba čije se izručenje traži u slučaju izručenja bila kazneno progonjena ili kažnjena zbog svoje rase, vjeroispovijesti, državljanstva, pripadnosti određenoj društvenoj skupini ili zbog svojih političkih uvjerenja, odnosno da bi njezin položaj bio otežan zbog jednog od tih razloga,

5. se radi o beznačajnom kaznenom djelu.

(2) Kaznena djela ili pokušaji počinjenja kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom, te sudjelovanja u počinjenju takvih kaznenih djela, ne mogu biti osnova za odbijanje zamolbe za međunarodnu pravnu pomoć u smislu stavka 1. točke 1. ovoga članka.

(3) Zamolba za međunarodnu pravnu pomoć radi fiskalnoga kažnjivog djela iz stavka 1. točke 2. ovoga članka neće se odbiti isključivo iz razloga što se odnosi na djelo koje se prema domaćem pravu smatra fiskalnim kažnjivim djelom.

Članak 13.

(1) Domaće pravosudno tijelo odbit će zamolbu za međunarodnu pravnu pomoć:

1. ako je za isto kazneno djelo okrivljenik u Republici Hrvatskoj iz materijalno-pravnih razloga oslobođen krivnje ili je protiv njega obustavljen postupak, ili ako je oslobođen od kazne, ili ako je sankcija izvršena ili se ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda,

2. ako se protiv okrivljenika u Republici Hrvatskoj vodi kazneni postupak zbog istog kaznenog djela, osim ako bi izvršenje zamolbe moglo dovesti do odluke o puštanju okrivljenika na slobodu,

3. ako bi kazneni progon, izvršenje sankcije ili sigurnosne ili zaštitne mjere prema domaćem pravu bili isključeni zbog apsolutne zastare.

(2) Odredbe iz stavka 1. točke 1. i 3. ovoga članka ne primjenjuju se u slučajevima kada je u državi moliteljici došlo do revizije pravomoćne presude.

Članak 14.

Odluka kojom se odbija zamolba za pružanje međunarodne pravne pomoći mora biti obrazložena, osim ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.

Odgoda pružanja međunarodne pravne pomoći

Članak 15.

Domaće pravosudno tijelo može odgoditi pružanje međunarodne pravne pomoći ako bi ono moglo utjecati na tijek istrage, kazneni progon ili postupak koji je u tijeku pred domaćim pravosudnim tijelom i koji je povezani sa zamolbom, o čemu će obavijestiti strano pravosudno tijelo koje je uputilo zamolbu.

Djelomično postupanje po zamolbi

Članak 16.

Ako se zamolba za međunarodnu pravnu pomoć odnosi na više činjenica koje se mogu podvesti pod više domaćih kaznenopravnih odredbi, a za neke od njih postoje razlozi za odbijanje, po zamolbi će se postupati samo u odnosu na one činjenice za koje ne postoje razlozi za odbijanje.

Uzajamnost

Članak 17.

(1) Zamolbi za međunarodnu pravnu pomoć pravosudnog tijela države s kojom Republika Hrvatska nema zaključen ugovor o međunarodnoj pravnoj pomoći, domaća pravosudna tijela udovoljit će samo ako se na temelju uvjerenja koje je dala država moliteljica može očekivati da bi ta država izvršila usporedivu zamolbu domaćega pravosudnog tijela.

(2) Uvjerenje iz stavka 1. ovoga članka neće se zahtijevati radi izvršenja dostave sudskih odluka, podnesaka i drugih isprava.

Spontana razmjena informacija

Članak 18.

(1) Ničim ne utječući na vlastite istrage ili postupke i pod uvjetom uzajamnosti, domaća pravosudna tijela mogu, bez prethodne zamolbe, nadležnim stranim pravosudnim tijelima slati informacije koje se odnose na kaznena djela ili na kršenje vladavine prava iz članka 1. stavka 3. ovoga Zakona, koje su prikupljene u vlastitim istragama, ako smatraju da bi dostava takvih informacija mogla pomoći za započinjanje ili provođenje istrage ili sudskog postupka ili ako bi mogla dovesti do podnošenja zamolbe za pravnu pomoć.

(2) Domaće pravosudno tijelo zatražit će od stranoga pravosudnog tijela kojem je dostavilo informacije iz stavka 1. ovoga članka obavijesti o svakoj radnji poduzetoj po takvim informacijama, kao i dostavu prijepisa donesenih odluka, a može postaviti i druge uvjete za korištenje takvih informacija u državi primateljici.

(3) Informacije iz stavka 1. ovoga članka prosljeđuju se putem Ministarstva pravosuđa.

Troškovi

Članak 19.

(1) Naknada troškova nastalih tijekom pružanja međunarodne pravne pomoći neće se zahtijevati, osim:

1. troškova vještačenja,
2. troškova privremenog transfera osoba kojima je oduzeta sloboda,
3. značajnih ili izvanrednih troškova.

(2) Naknade troškova iz stavka 1. točke 3. ovoga članka vrše se prema sporazumu između Ministarstva pravosuđa i nadležnog tijela strane države u svakom pojedinom slučaju.

Posebni slučajevi obavještanja o kaznenim djelima

Članak 20.

(1) Kada je predmetom zamolbe za međunarodnu pravnu pomoć kazneno djelo koje se odnosi na trgovinu ljudima i ropstvo, pranje novca, krivotvorenja novca, neovlaštene proizvodnje, prerađivanja i prodaje opojnih droga i otrova, proizvodnje i raspačavanja pornografskih spisa, kaznena djela koja se odnose na organizirani kriminal i terorizam, te druga kaznena djela za koja se međunarodnim ugovorom predviđa centralizacija podataka, domaće pravosudno tijelo pred kojim se vodi kazneni postupak odnosno koje pruža međunarodnu pravnu pomoć, dužno je bez odgode dostaviti Ministarstvu unutarnjih poslova podatke o tim kaznenim djelima i počiniteljima, a prvostupanjski sud i pravomoćnu presudu.

(2) Ako je zamolba za pružanje pravne pomoći povodom kaznenih djela iz stavka 1. ovoga članka bila upućena ili zaprimljena neposredno u smislu članka 8. stavka 2. ovoga Zakona, domaće pravosudno tijelo će podatke iz stavka 1. ovoga članka bez odgode dostaviti i Ministarstvu pravosuđa.

(3) Ministarstvo pravosuđa obavijestit će strano nadležno tijelo o svim kaznenim presudama i mjerama koje se odnose na državljane te strane države i koje su uvedene u sudsku evidenciju, najmanje jedanput godišnje, ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.

(4) Na zahtjev stranoga nadležnog tijela Ministarstvo pravosuđa će dostaviti u svakom pojedinačnom slučaju prijepis presuda i mjera o kojima je u smislu stavka 3. ovoga članka dostavilo obavijest, a može dostaviti i druge informacije za koje smatra da bi mogle biti od koristi za daljnje poduzimanje mjera u državi moliteljici.

Zahtjev tajnosti

Članak 21.

(1) Na zahtjev stranoga pravosudnog tijela, Ministarstvo pravosuđa i domaće pravosudno tijelo zadržat će zamolbu za međunarodnu pravnu i njezin sadržaj u tajnosti, osim u mjeri potrebnoj za njezino izvršenje.

(2) Ukoliko zahtjev tajnosti iz stavka 1. ovoga članka nije moguće ispuniti, o tome će Ministarstvo pravosuđa odnosno domaće pravosudno tijelo bez odgode obavijestiti strano pravosudno tijelo.

Članak 22.

Treće osobe koje dokažu svoj pravni interes mogu prisustvovati u postupku međunarodne pravne pomoći i imaju pravo uvida u spis, osim:

1. ako je to u interesu kaznenog postupka koji se vodi u inozemstvu,
2. radi zaštite bitnih interesa strane države, na njezin zahtjev,
3. radi prirode ili hitnosti mjere koja se poduzima,
4. radi zaštite opravdanih interesa stranaka u postupku,
5. ako je to u interesu kaznenog postupka koji se vodi u Republici Hrvatskoj.

Privremene mjere

Članak 23.

(1) Na zamolbu stranoga pravosudnog tijela, nadležno domaće pravosudno tijelo može donijeti odluku o privremenoj mjeri radi osiguranja dokaza, zaštite ugroženih pravnih interesa i druge mjere u skladu sa domaćim pravom.

(2) Žalba protiv odluke iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa njezino izvršenje.

(3) Zamolbi iz stavka 1. ovoga članka domaće pravosudno tijelo može udovoljiti djelomično ili izvršenje takve zamolbe uvjetovati vremenskim ograničenjem.

Članak 24.

Na zamolbu stranoga pravosudnog tijela domaće pravosudno tijelo može odrediti mjere kojima se privremeno ograničavaju određena ustavna prava, uz pretpostavke i uvjete utvrđene Zakonom o kaznenom postupku.

Saslušanje osobe s prebivalištem u inozemstvu

Članak 25.

(1) Osoba s prebivalištem u inozemstvu koja na poziv domaćega pravosudnog tijela dođe u Republiku Hrvatsku kao svjedok ili vještak u kaznenom postupku, neće biti kazneno progonjena, niti će joj se ograničiti osobne slobode zbog razloga koji su nastupili prije njezinog dolaska.

(2) Zaštita iz stavka 1. ovoga članka prestaje ako se osoba nakon napuštanja državnog područja

Republike Hrvatske ponovo vrati ili državno područje Republike Hrvatske ne napusti po proteku roka od osam dana od dana saslušanja.

Privremena predaja radi saslušanja

Članak 26.

(1) Na zamolbu stranoga pravosudnog tijela, osoba kojoj je u Republici Hrvatskoj oduzeta sloboda, uključujući i hrvatske državljane, može biti privremeno predana stranom pravosudnom tijelu radi saslušanja u svojstvu svjedoka ili radi suočenja, pod uvjetom da u roku određenom od strane domaćega pravosudnog tijela bude vraćena u Republiku Hrvatsku i ako:

1. pristane biti privremeno predana,
2. je njezina prisutnost neophodna u kaznenom postupku koji se vodi u stranoj državi,
3. uslijed privremene predaje neće doći do produženja oduzimanja slobode,
4. ne postoje drugi odlučujući razlozi koji se protive privremenoj predaji.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka koja je privremeno predana stranom pravosudnom tijelu, ostaje u pritvoru za cijelo vrijeme boravka u inozemstvu, osim ukoliko domaće pravosudno tijelo ne zahtijeva njezino puštanje na slobodu.

Članak 27.

Kada je osoba kojoj je na temelju odluke stranoga pravosudnog tijela oduzeta sloboda predana domaćem pravosudnom tijelu radi saslušanja u kaznenom postupku, odluka stranog pravosudnog tijela o oduzimanju slobode u inozemstvu primjenjuje se i u Republici Hrvatskoj.

Postupanje s privremeno oduzetim predmetima

Članak 28.

(1) Predmeti, isprave ili imovinska korist koji su bili privremeno oduzeti u svrhu dokazivanja, kao i spisi i odluke staviti će se na raspolaganje stranom pravosudnom tijelu na njegov zahtjev nakon završetka postupka međunarodne pravne pomoći u Republici Hrvatskoj.

(2) Istakne li svoje pravo na predmetima, ispravama ili imovinskoj koristi iz stavka 1. ovoga članka treća osoba koja je svoje pravo stekla u dobroj vjeri, državno tijelo ili oštećenik koji ima prebivalište u Republici Hrvatskoj, ti predmeti, isprave i imovinska korist bit će dostavljeni samo ako nadležno strano tijelo zajamči njihov besplatni povrat nakon završetka njezinog postupka.

(3) Dostava se može odgoditi, sve dok su predmeti, isprave ili imovinska korist potrebni za kazneni postupak koji je u tijeku u Republici Hrvatskoj.

Članak 29.

(1) Predmeti ili imovinska korist koji su bili privremeno oduzeti u sigurnosne svrhe mogu biti dostavljeni stranom pravosudnom tijelu, na njegov zahtjev, po završetku postupka međunarodne pravne pomoći, radi oduzimanja ili povrata ovlaštenoj osobi.

(2) Predmeti i imovinska korist iz stavka 1. ovoga članka obuhvaćaju:

1. predmete pomoću kojih je počinjeno kazneno djelo,
2. proizvode kaznenog djela ili njihovu protuvrijednost,
3. prihode od kaznenog djela ili njihovu protuvrijednost,
4. poklone i ostala davanja kao poticaj ili nagrada za kazneno djelo ili njihovu protuvrijednost.

(3) Dostava može uslijediti u svakom stadiju stranoga kaznenog postupka, a može se izvršiti samo na temelju pravomoćne i izvršne odluke stranoga pravosudnog tijela.

(4) Predmeti ili imovinska korist mogu biti trajno zadržani u Republici Hrvatskoj ako:

1. oštećenik ima prebivalište u Republici Hrvatskoj, a trebaju mu se vratiti,
2. državno tijelo istakne pravo Republike Hrvatske na njima,
3. osoba koja nije sudionik djela, a čiji zahtjevi nisu zajamčeni posredstvom države moliteljice, dokaže da je na tim predmetima ili imovinskoj koristi u dobroj vjeri stekla pravo u Republici Hrvatskoj ili u inozemstvu, a ima prebivalište u Republici Hrvatskoj,
4. ako su predmeti ili imovinska korist potrebni za provođenje kaznenog postupka koji je u tijeku u Republici Hrvatskoj ili za primjenu mjere oduzimanja u Republici Hrvatskoj.

(5) Istakne li ovlaštenik svoje zahtjeve na predmetima ili imovinskoj koristi iz stavka 4. ovoga članka, njihova dostava državi moliteljici odgađa se do rješenja pravnih pitanja. Sporni predmeti ili imovinska korist mogu se dostaviti ovlašteniku:

1. ako na to pristane država moliteljica,
2. ako na to pristane državno tijelo u slučaju iz stavka 4. točke 2. ovoga članka,
3. ako je domaći sud priznao ovlaštenje na postavljanje zahtjeva.

Članak 30.

Kad domaće pravosudno tijelo smatra da je međunarodna pravna pomoć pružena u cijelosti ili djelomično, o tome donosi obrazloženu odluku.

Članak 31.

(1) Domaće pravosudno tijelo može pružanje međunarodne pravne pomoći u cijelosti ili djelomično uvjetovati prethodnim namirenjem određenih nameta (poreza, prireza, taksi i sl.).

(2) Ministarstvo pravosuđa određuje nadležnom stranom tijelu primjereni rok za izjašnjavanje o prihvaćanju ili odbijanju namirenja nameta iz stavka 1. ovoga članka. U slučaju odbijanja namirenja ili šutnje stranoga pravosudnog tijela, međunarodna pravna pomoć pružit će se u odnosu na dio zamolbe koji nije povezan s nametima.

Glava III.

IZRUČENJE

Prvi dio: PRETPOSTAVKE

Izručenje hrvatskog državljanina

Članak 32.

(1) Hrvatski državljanin ne može biti izručen radi kaznenog progona ili izvršenja kazne zatvora stranom državi, niti kao osuđenik može biti premješten iz Republike Hrvatske u stranu državu radi izdržavanja kazne zatvora.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se u slučajevima privremene predaje hrvatskog državljanina domaćem pravosudnom tijelu radi poduzimanja određenih radnji u kaznenom postupku u Republici Hrvatskoj.

Izručenje stranca

Članak 33.

Stranac može biti izručen drugoj državi radi kaznenog progona ili izvršenja sankcije koja uključuje oduzimanje slobode, ako je ta država zatražila izručenje, ili je na zahtjev odnosno uz suglasnost Republike Hrvatske preuzela kazneni progon ili izvršenje kaznene presude.

Članak 34.

(1) Stranac koji je na temelju odluke stranoga pravosudnog tijela države koja izručenje traži, okrivljen ili osuđen radi kaznenih djela kažnjivih u skladu sa zakonom te države, izručit će se toj državi, radi vođenja kaznenog postupka, odnosno radi izvršenja sankcija koja uključuje lišavanje slobode, ako takva djela sadrže bitna obilježja kaznenih djela i prema domaćem pravu.

(2) Izručenje radi vođenja kaznenog postupka može se odobriti samo za kaznena djela koja su prema domaćem pravu kažnjiva kaznom zatvora ili sigurnosnom mjerom s lišenjem slobode na najduže razdoblje od barem jedne godine ili primjenom strože kazne.

(3) Izručenje radi izvršenja sankcija lišavanjem slobode može se odobriti kada je, u slučaju kaznenih djela iz stavka 1. ovoga članka, donesena pravomoćna presuda na kaznu zatvora ili sigurnosnu mjeru s lišavanjem slobode, koja je odmjerena u trajanju od najmanje četiri mjeseca.

(4) Iznimno, ako je zamolbom za izručenje obuhvaćeno nekoliko zasebnih kaznenih djela od kojih pojedina ne udovoljavaju uvjetima iz stavka 1. i 2. ovoga članka u odnosu na duljinu kazne koja se može izreći ili se radi o kaznenim djelima za koja je propisana samo novčana kazna, izručenje se može odobriti i za ta kaznena djela.

(5) Izručenje će se dopustiti ako država moliteljica jamči da bi izvršila istovrsnu zamolbu Republike Hrvatske.

Odbijanje izručenja

Članak 35.

(1) Izručenje se neće dopustiti:

1. ako je osoba čije se izručenje traži državljanin Republike Hrvatske,
2. ako je djelo zbog kojeg se traži izručenje počinjeno na području Republike Hrvatske, protiv nje ili njezina državljanina,
3. ako djelo zbog kojeg se traži izručenje nije kazneno djelo i po domaćem zakonu i po zakonu države u kojoj je počinjeno,
4. ako je po domaćem zakonu nastupila zastara kaznenog gonjenja ili zastara izvršenja kazne prije nego što je strani državljanin pritvoren ili kao okrivljenik ispitan,
5. ako je stranac čije se izručenje traži zbog istog djela od domaćeg suda već osuđen, ili ako je za isto djelo od domaćeg suda pravomoćno oslobođen, osim ako se stječu uvjeti za ponavljanje kaznenog postupka predviđeni Zakonom o kaznenom postupku, ili ako je protiv stranca u Republici Hrvatskoj zbog istog djela počinjenog prema Republici Hrvatskoj pokrenut kazneni postupak, a ako je pokrenut postupak zbog djela počinjenog prema državljaninu Republike Hrvatske – ako nije položeno osiguranje za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva oštećenika,
6. ako nije utvrđena istovjetnost osobe čije se izručenje traži,
7. ako nema dovoljno dokaza za osnovanu sumnju da je stranac čije se izručenje traži počinio određeno kazneno djelo ili da postoji pravomoćna presuda.

(2) Izručenje se može odbiti ako Republika Hrvatska može preuzeti progon kaznenog djela ili izvršenje strane kaznene presude, a to se čini prikladnim s obzirom na socijalnu rehabilitaciju okrivljenika.

Članak 36.

Stranac koji podliježe sudbenosti Republike Hrvatske iznimno može biti izručen stranoj državi ako to opravdavaju posebne okolnosti, a osobito mogućnosti socijalne rehabilitacije.

Načelo specijaliteta

Članak 37.

(1) Izručenje će se dopustiti pod uvjetom da država moliteljica izručenika:

1. ne progona ili ne kazni ili ne izruči trećoj državi zbog određenog djela počinjenog prije izručenja, a u odnosu na koje djelo nije odobreno izručenje,
2. ne ograničava u njegovim osobnim pravima iz razloga koji nije nastao u vezi s izručenjem,
3. ne izvede pred izvanredni sud.

(2) Uvjeti iz stavka 1. točke 1. i 2. ovoga članka neće se primijeniti:

1. ako ih se izručenik izrijekom odrekne, ili
2. ako izručenik, usprkos upozorenju na posljedice, ne napusti državno područje države moliteljice u roku od 45 dana nakon uvjetnog ili konačnog oslobođenja, iako je mogao, ili ako se nakon napuštanja tog područja ponovno tamo vrati.

Dodatna zamolba za izručenjem

Članak 38.

Ako izručenik bude optužen za druga kaznena djela, državi moliteljici dopustit će se provođenje kaznenog postupka i za ta djela, pod uvjetima iz članka 34., 35. i 37 ovoga Zakona.

Zamolbe za izručenje od strane više zemalja

Članak 39.

(1) Podnese li više država zamolbu za izručenje iste osobe za isto kazneno djelo, izručenje će se odobriti državi na čijem području je djelo počinjeno, ili na čijem području je počinjen veći dio kriminalnih aktivnosti u slučaju produljenog ili trajnoga kaznenog djela, ili na čijem području organizator ima prebivalište u slučaju kaznenog djela organiziranog kriminala.

(2) Podnese li više država zamolbu za izručenje iste osobe za različita kaznena djela, odluka će se donijeti s obzirom na okolnosti konkretnog slučaja, posebice s obzirom na težinu kaznenog djela, redosljed podnošenja zahtjeva, državljanstvo izručenika, mogućnost bolje socijalne rehabilitacije i

mogućnosti izručenja trećoj državi.

(3) Odluka iz prethodnih stavaka ovoga članka mora biti obrazložena.

Uvjeti izručenja u Republiku Hrvatsku

Članak 40.

(1) Ako se protiv osobe koja se nalazi u stranoj državi vodi u Republici Hrvatskoj kazneni postupak ili je takvoj osobi domaći sud izrekao pravomoćnu presudu, ministar pravosuđa može podnijeti zamolbu za izručenje na traženje domaćega pravosudnog tijela.

(2) Ako tražena osoba bude izručena, kazneno će se progoniti odnosno prema njoj će se moći izvršiti sankcija samo za kazneno djelo za koje je izručenje odobreno, osim ako se toga prava odrekla, a država koja izručuje nije postavila takav uvjet.

(3) Zamolbi iz stavka 1. ovoga članka prilažu se dokumenti iz članka 43. ovoga Zakona.

Članak 41.

(1) Ako je strana država odobrila izručenje uz određene uvjete u pogledu vrste ili visine kazne koja se može izreći odnosno izvršiti i uz te uvjete izručenje bude prihvaćeno, sud je pri izricanju kazne vezan tim uvjetima, a ako je riječ o izvršenju već izrečene kazne, sud koji je sudio u posljednjem stupnju preinačit će presudu i prilagoditi izrečenu kaznu uvjetima izručenja.

(2) Ako je izručenik bio pritvoren u stranoj državi zbog kaznenog djela zbog kojeg je izručen, vrijeme što ga je proveo u pritvoru uračunat će se u kaznu.

Provođenje izručenika kroz Republiku Hrvatsku

Članak 42.

(1) Ako strana država traži izručenje od druge strane države, a izručenik se ima provesti preko teritorija Republike Hrvatske, ministar pravosuđa može stranoj državi koja je provođenje zatražila odobriti njegovo provođenje sukladno uvjetima koji su potrebni za odobrenje izručenja iz članka 34. i 35. ovoga Zakona.

(2) Zamolba za provođenje izručenika preko državnog područja Republike Hrvatske mora sadržavati sve podatke iz članka 43. ovoga Zakona.

(3) Troškove provođenja izručenika preko teritorija Republike Hrvatske snosi država koja traži izručenje.

Drugi dio: POSTUPAK ZA IZRUČENJE

Zamolba za izručenje

Članak 43.

(1) Zamolba za izručenje sadrži podatke iz članka 8. stavka 3. ovoga Zakona, a zamolbi se prilažu:

1. sredstva za utvrđivanje istovjetnosti izručenika (točan opis, fotografije, otisci prstiju i sl.),
2. optužnica ili presuda ili odluka o pritvoru ili koji drugi akt ravan toj odluci, u izvorniku ili ovjerenom prijepisu, u kojem treba biti naznačeno ime i prezime osobe čije se izručenje traži i ostali podaci potrebni za utvrđivanje njezine istovjetnosti,
3. opis djela, zakonski naziv kaznenog djela i dokazi za osnovanu sumnju,
4. izvadak iz teksta kaznenog zakona koji se treba primijeniti ili je primijenjen prema izručeniku zbog djela u povodu kojega se traži izručenje, a ako je djelo počinjeno na području treće države, onda i izvadak iz teksta kaznenog zakona te države.

(2) Ako su dokumenti iz stavka 1. ovoga članka sastavljeni na stranom jeziku, zamolbi treba priložiti i prijevod na hrvatski jezik.

Zamolba za privremeno uhićenje radi izručenja

Članak 44.

Zamolba za privremeno uhićenje radi izručenja, pored sadržaja iz članka 8. stavka 3. ovoga Zakona, mora sadržavati i:

1. podatke za utvrđivanje identiteta osobe čije se uhićenje radi izručenja traži,
2. činjenični i pravni opis kaznenog djela,

3. izjavu pravosudnog tijela o postojanju pravomoćne osuđujuće presude ili odluke o pritvoru,
4. izjavu da će biti zatraženo izručenje osobe čije se uhićenje radi izručenja traži.

Članak 45.

Zamolbu za izručenje, odnosno zamolbu za privremeno uhićenje u svrhu izručenja Ministarstvo pravosuđa dostavlja nadležnom sudu na čijem području boravi ili na čijem se području zatekne osoba čije se izručenje traži.

Članak 46.

Osoba čije se izručenje traži može biti uhićena radi izručenja na temelju zamolbe stranoga pravosudnog tijela ili, uz uvjet uzajamnosti, na temelju raspisane međunarodne tjeralice.

Rješenje o pritvoru radi izručenja

Članak 47.

(1) Nadležni sud donosi rješenje o pritvoru radi izručenja, osim ako postoji vjerojatnost da izručenje neće biti odobreno, a ostanak stranca na slobodi ne ugrožava postupak izručenja.

(2) Ako stranac nije sposoban za pritvor ili ako to opravdavaju drugi razlozi, nadležni sud može umjesto pritvora odrediti druge mjere za osiguranje njegove nazočnosti.

Ukidanje pritvora

Članak 48.

(1) Istražni sudac će pustiti na slobodu stranca kad prestanu razlozi za pritvor ili ako zahtjev za izručenje ne bude podnesen u roku koji je on odredio vodeći računa o svim okolnostima iz zamolbe za izručenje, a koji ne može biti dulji od 40 dana od dana pritvaranja. Pritvor određen na temelju članka 44. ovoga Zakona može biti ukinut ako u roku od 18 dana od dana pritvaranja stranca ne bude podnesena zamolba za izručenje.

(2) O rokovima iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo pravosuđa bez odgode obavještava državu moliteljicu, na čiju zamolbu nadležno pravosudno tijelo može produljiti trajanje pritvora za još najviše 30 dana.

(3) Nalazi li se izručenik već u pritvoru po nekoj drugoj osnovi, rok iz stavka 1. ovoga članka počinje teći od odluke o pritvoru radi izručenja.

Produljenje i obnova pritvora

Članak 49.

(1) Nakon primitka zamolbe za izručenje, mjera pritvora ostaje na snazi tijekom cijelog postupka izručenja do isteka roka za izvršenje rješenja o izvršenju iz članka 59. ovoga Zakona.

(2) Bude li izručenik pušten iz pritvora zbog proteka rokova iz članka 48. stavka 1. i 2. ovoga Zakona, ako država moliteljica ponovno podnese zamolbu za privremeno uhićenje radi izručenja ili zamolbu za izručenje, dopušteno je ponovno odrediti pritvor radi izručenja.

Privremeno oduzimanje predmeta

Članak 50.

(1) Na zamolbu države moliteljice domaći sud može naložiti pretragu uhićenika i prostorija.

(2) Pri uhićenju će se privremeno oduzeti predmeti i imovinska korist koji u stranom kaznenom postupku mogu poslužiti kao dokaz ili koji potječu od kaznenog djela.

(3) Mjere iz stavka 1. i 2. ovoga članka mogu trajati do donošenja odluke o pritvoru radi izručenja, ali najduže 48 sati nakon uhićenja.

Članak 51.

Obavijest o uhićenju, privremenom oduzimanju predmeta, odnosno pretrazi uhićenika i prostorija dostavlja se Ministarstvu pravosuđa bez odgode.

Pravo na saslušanje

Članak 52.

(1) Prigodom donošenja rješenja o pritvoru radi izručenja, nadležni sud utvrdit će je li izručenik osoba naznačena u zamolbi, a nakon toga će mu bez odgađanja priopćiti zbog čega se i na temelju kojih dokaza

traži njegovo izručenje i pozvati ga da navede što ima u svoju obranu. Obrazložiti će mu pretpostavke za izručenje, te ga upoznati s pravom na žalbu i pravom na branitelja, odnosno postaviti će mu branitelja po službenoj dužnosti ako je u pitanju kazneno djelo za koje je obrana obvezna po Zakonu o kaznenom postupku, a također će obavijestiti izručenika o mogućnosti davanja pristanka na predaju državi moliteljici po pojednostavljenom postupku izručenja i odricanja od prava iz članka 54. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Izručenik se ukratko ispituje o osobnim prilikama, državljanstvu i odnosima prema državi moliteljici, te da li se i iz kojih razloga protivi uhićenju ili izručenju. U ispitivanju može sudjelovati i branitelj izručenika.

(3) O ispitivanju i obrani sastavlja se zapisnik.

Izvidne radnje

Članak 53.

(1) Nakon saslušanja prema članku 52. stavku 2. ovoga Zakona, istražni sudac prema potrebi provodi izvidne radnje radi utvrđivanja postoje li pretpostavke za izručenje.

(2) Ako je protiv izručenika u tijeku kazneni postupak u Republici Hrvatskoj zbog istog ili drugog kaznenog djela, istražni sudac to naznačuje u službenim zabilješkama.

Pojednostavljeno izručenje

Članak 54.

(1) Izručenik može dati pristanak na predaju državi moliteljici po pojednostavljenom postupku izručenja, kao i odreći se prava iz članka 40. stavka 2. ovoga Zakona, nakon čega nadležni sud odobrava njegovo izručenje, ukoliko ne postoje razlozi za drugačiju odluku.

(2) Pristanak i odricanje iz stavka 1. ovoga članka unijet će se u zapisnik pred nadležnim sudom sukladno Zakonu o kaznenom postupku, na način koji dokazuje da je izručenik pri tome postupao dragovoljno i bio u potpunosti svjestan posljedica.

(3) Pristanak i odricanje iz stavka 1. ovoga članka su neopozivi.

(4) O pristanku iz stavka 1. ovoga članka nadležni sud će bez odlaganja izvijestiti Ministarstvo pravosuđa koje će, najkasnije u roku od 10 dana od dana pritvaranja izručenika, izvijestiti državu moliteljicu, koja u tom slučaju nije obvezna dostaviti zamolbu za izručenje.

(5) Ako je izručenik dao pristanak iz stavka 1. ovoga članka, nakon isteka roka iz stavka 4. ovoga članka, nadležni sud će provesti pojednostavljeni postupak izručenja ako još nije zaprimljena zamolba za izručenje.

(6) Ako je izručenik dao pristanak iz stavka 1. nakon isteka roka iz stavka 4. ovoga članka, a u međuvremenu je zaprimljena zamolba za izručenje, nadležni sud može provesti pojednostavljeni postupak izručenja.

(7) Pojednostavljeno izručenje ima učinke izručenja i podliježe istim uvjetima. Na to će se upozoriti državu moliteljicu.

Rješenje kojim se zahtjev za izručenje odbija

Članak 55.

(1) Ako nadležni sud utvrdi da nije udovoljeno zakonskim pretpostavkama za izručenje, donijet će rješenje da se zamolba za izručenje odbija i dostaviti ga bez odlaganja Vrhovnom sudu Republike Hrvatske, koji će nakon saslušanja nadležnoga državnog odvjetnika rješenje potvrditi, ukinuti ili preinačiti.

(2) Pravomoćno rješenje kojim se izručenje odbija dostavlja se Ministarstvu pravosuđa koje će o tome izvijestiti državu moliteljicu.

Rješenje kojim se odobrava izručenje

Članak 56.

(1) Kad vijeće nadležnog suda utvrdi da je udovoljeno zakonskim pretpostavkama za izručenje, o tome donosi rješenje.

(2) Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od 3 dana. O žalbi odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske.

Rješenje ministra pravosuđa

Članak 57.

(1) Pravomoćno rješenje kojim je utvrđeno da je udovoljeno zakonskim pretpostavkama za izručenje, zajedno sa spisom predmeta dostavlja se Ministarstvu pravosuđa.

(2) Ministar pravosuđa donosi rješenje kojim dopušta ili ne dopušta izručenje.

(3) U rješenju kojim dopušta izručenje ministar pravosuđa navest će:

1. da se izručenik ne može kazneno progoniti za drugo kazneno djelo počinjeno prije izručenja, osim ako se tog prava odrekao sukladno članku 40. stavku 2. ovoga Zakona,

2. da se prema izručeniku ne može izvršiti kazna za drugo prije izručenja počinjeno kazneno djelo, osim ako se tog prava odrekao sukladno članku 40. stavku 2. ovoga Zakona,

3. da se izručenik ne može izručiti trećoj državi radi kaznenog progona ili izvršenja kazne zatvora za djelo počinjeno prije izručenja, bez dopuštenja ministra pravosuđa Republike Hrvatske.

(4) Osim navedenih uvjeta, ministar pravosuđa može rješenjem iz stavka 2. ovoga članka postaviti državi moliteljici i druge uvjete za izručenje.

(5) Protiv rješenja ministra pravosuđa iz stavka 2. ovoga članka žalba nije dopuštena.

Izvršivost rješenja o izručenju

Članak 58.

Rješenje o izručenju izvršno je:

1. kada ministar pravosuđa donese rješenje iz članka 57. stavka 2. ovoga Zakona,

2. u slučaju iz članka 54. ovoga Zakona, kada izručenik izrijekom pristane na izručenje.

Izvršenje izručenja

Članak 59.

(1) Za izvršenje rješenja o izručenju nadležno je Ministarstvo unutarnjih poslova koje će sa nadležnim tijelom vlasti države moliteljice dogovoriti mjesto i vrijeme predaje izručenika.

(2) Predaja izručenika mora biti izvršena najkasnije u roku od 2 mjeseca od dana izvršnosti rješenja o izručenju.

(3) Ako država moliteljica ne preuzme izručenika u roku od osam dana od dogovorenog dana predaje iz stavka 1. ovoga članka, izručenik će biti pušten na slobodu. Taj rok može biti produžen do ukupno 30 dana na temelju opravdanog zahtjeva države moliteljice.

Odgoda predaje i privremeno izručenje

Članak 60.

(1) Izvršenje izručenja može biti odgođeno dok se protiv izručenika u Republici Hrvatskoj ne dovrši kazneni postupak koji se vodi zbog drugoga kaznenog djela, ili dok izručenik u Republici Hrvatskoj ne izdrži kaznu zatvora ili sigurnosnu mjeru oduzimanja slobode.

(2) Privremeno izručenje može biti dopušteno ako se time neće naštetiti kaznenom postupku koji se vodi pred domaćim sudom i ako je država moliteljica zajamčila da će izručenika zadržati u pritvoru za vrijeme njegovog boravka u toj državi i da će ga u roku kojeg je odredilo Ministarstvo pravosuđa vratiti u Republiku Hrvatsku.

Članak 61.

Republika Hrvatska snosi troškove dovođenja izručenika iz zamoljene države, a u slučaju izručenja u inozemstvo Republika Hrvatska snosi troškove pritvora i prijevoza izručenika do dogovorenog mjesta predaje u Republici Hrvatskoj.

Glava IV.

PREUZIMANJE I USTUPANJE POSTUPKA

Prvi dio: PRETPOSTAVKE

Preuzimanje postupka od strane Republike Hrvatske

Članak 62.

Na zamolbu stranoga pravosudnog tijela domaće pravosudno tijelo može preuzeti vođenje kaznenog postupka zbog kaznenog djela počinjenog u inozemstvu:

1. kada nije dopušteno izručenje,
2. ako strano pravosudno tijelo izjavi da nakon pravomoćne odluke domaćeg pravosudnog tijela okrivljenika neće radi istog djela dalje kazneno progoniti.

Članak 63.

(1) Zamolba stranog pravosudnog tijela za poduzimanje kaznenog progona protiv hrvatskog državljanina ili osobe s prebivalištem u Republici Hrvatskoj za kazneno djelo počinjeno u inozemstvu upućuje se, zajedno s kaznenim spisom, nadležnom državnom odvjetniku na čijem području ta osoba ima prebivalište.

(2) Ako je u kaznenom postupku koji je preuzet, stranom pravosudnom tijelu bio podnesen imovinskopravni zahtjev, domaće pravosudno tijelo postupit će kao da je takav zahtjev podnesen u postupku pred domaćim sudom.

(3) O odbijanju preuzimanja kaznenog progona, odnosno o pravomoćnoj odluci donesenoj u preuzetom kaznenom postupku, obavijestit će se strano pravosudno tijelo koje je zamolbu podnijelo, putem Ministarstva pravosuđa.

Primjena prava i suđenje u odsutnosti

Članak 64.

(1) Za kazneno djelo počinjeno u inozemstvu sudi se kao da je počinjeno u Republici Hrvatskoj.

(2) Strano pravo primjenjuje se kada je blaže za okrivljenika.

(3) Suđenje u odsutnosti nije dopušteno.

Ustupanje kaznenog postupka

Članak 65.

(1) Ako je na području Republike Hrvatske kazneno djelo počinio stranac s prebivalištem u stranoj državi, toj državi se može ustupiti kazneni progon, pod uvjetom da se ona tome ne protivi.

(2) Kazneni progon može se ustupiti za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora do deset godina.

Drugi dio: POSTUPAK

Članak 66.

Zamolbi za ustupanje kaznenog progona, sastavljenoj sukladno članku 8. stavku 3. ovoga Zakona, prilažu se kazneni spis i svi prikupljeni dokazi.

Članak 67.

(1) Prije donošenja rješenja o provođenju istrage, odluku o ustupanju donosi nadležni državni odvjetnik.

(2) U tijeku istrage odluku iz stavka 1. ovoga članka na prijedlog nadležnoga državnog odvjetnika donosi istražni sudac, a do početka glavne rasprave – sudsko vijeće.

(3) Ako je oštećenik državljanin Republike Hrvatske ustupanje nije dopušteno ako se on tome protivi, osim ako je dano osiguranje za ostvarivanje njegovoga imovinskopravnog zahtjeva.

(4) Ako se okrivljenik nalazi u pritvoru, od strane države zatražit će se da najkasnije u roku od petnaest dana odgovori preuzima li kazneni progon.

Članak 68.

Svaka istražna radnja koju je provelo strano pravosudno tijelo prema pravu države moliteljice, u kaznenom postupku bit će izjednačena s odgovarajućom istražnom radnjom prema pravu Republike Hrvatske, osim ako je to protivno odredbama članka 4. ovoga Zakona.

Članak 69.

(1) Troškovi nastali u preuzetom kaznenom postupku koje je utvrdilo strano pravosudno tijelo pridodat će se troškovima postupka nastalim u kaznenom postupku pred domaćim pravosudnim tijelom. Troškovi se ne naknađuju stranom pravosudnom tijelu.

(2) U slučaju ustupanja kaznenog progona domaće pravosudno tijelo će obavijestiti strano pravosudno tijelo o troškovima postupka nastalim u kaznenom postupku pred domaćim pravosudnim tijelom, koje neće zahtijevati naknadu tih troškova.

Glava V.

PREUZIMANJE IZVRŠENJA STRANIH KAZNENIH PRESUDA

Preuzimanje izvršenja od strane Republike Hrvatske

Članak 70.

(1) Domaći sud postupit će po zamolbi države moliteljice za izvršenje kaznene presude stranog suda i izvršit će pravomoćnu presudu u odnosu prema sankciji koju je izrekao strani sud, na način da presudom izrekne sankciju prema kaznenom zakonodavstvu Republike Hrvatske.

(2) Domaći sud je pri ocjenjivanju kažnjivosti i mogućnosti kaznenog progona vezan na činjenično stanje utvrđeno u presudi stranog suda, osim ako se radi o činjenicama koje se protive javnom moralu i pravnom poretku Republike Hrvatske.

Članak 71.

(1) U izreku presude iz članka 70. stavka 1. ovoga Zakona domaći sud će unijeti potpunu izreku i naziv suda iz presude stranog suda i izreći će sankciju. U obrazloženju presude iznijet će razloge kojima se rukovodio pri izricanju sankcije.

(2) Protiv presude žalbu mogu izjaviti državni odvjetnik i osuđenik ili njegov branitelj.

Članak 72.

(1) Mjesna nadležnost suda iz članka 70. ovoga Zakona određuje se prema posljednjem prebivalištu osuđene osobe u Republici Hrvatskoj, a ako osuđena osoba nije imala prebivalište u Republici Hrvatskoj, prema mjestu njezinog rođenja. Ako osuđena osoba nije imala prebivalište, niti je rođena u Republici Hrvatskoj, Vrhovni sud Republike Hrvatske odredit će jedan od stvarno nadležnih sudova pred kojim će se provesti postupak.

(2) Stvarna nadležnost sudova propisana je posebnim zakonom.

(3) Nadležni sud donosi presudu u vijeću, bez prisutnosti stranaka.

Izvršenje strane sankcije

Članak 73.

(1) Sankcija koju je izreklo strano pravosudno tijelo izvršit će se prema domaćim propisima o izvršenju kaznenih sankcija.

(2) Izvršenje će biti obustavljeno ako u državi moliteljici nastupi zastara izvršenja ili je ukinuto izvršenje.

(3) Ako se izvršava samo odluka o troškovima, državi moliteljici će se uputiti iznos koji je preostao nakon odbitka nastalih troškova, uz uvjet uzajamnosti.

(4) Odluka stranoga pravosudnog tijela o troškovima preuzet će se i izvršiti ukoliko se ti troškovi plaćaju u državi moliteljici.

Članak 74.

Sudska presuda stranog suda neće se izvršiti ako:

1. je nastupila zastara izvršenja kazne po hrvatskom pravu,
2. počinitelj podliježe i hrvatskoj sudbenosti, a prema hrvatskom pravu se počinitelju iz drugih razloga ne može izreći kaznena sankcija,
3. stranu sankciju nije izreklo nadležno pravosudno tijelo, a u slučaju novčane kazne ako ju je izreklo upravno tijelo protiv čije odluke je dopuštena žalba sudu koji ima nadležnost u kaznenim stvarima,
4. osuđena osoba u postupku na kojem se temelji strana odluka nije saslušana odnosno nije imala priliku braniti se.

Članak 75.

Na zahtjev domaćega pravosudnog tijela Ministarstvo pravosuđa može od strane države zamoliti preuzimanje izvršenja kaznene presude domaćeg suda ako:

1. Republika Hrvatska ne može osigurati izvršenje kaznene presude domaćeg suda,
2. bi se uslijed prijenosa izvršenja očekivala bolja socijalna rehabilitacija osuđenika.

Članak 76.

Zamolbi za preuzimanje sudske presude sastavljenoj sukladno članku 8. stavku 3. ovoga Zakona

prilože se:

1. izvornik ili ovjeren preslik sudske presude s potvrdom njezine izvršnosti,
2. potvrda o vremenskom trajanju kazne zatvora izdržane u državi moliteljici, ako je to potrebno,
3. original ili ovjeren preslik kaznenog spisa, ako to traži država izvršenja.

Članak 77.

(1) Suglasnost na uvjete koje u postupku preuzimanja izvršenja kaznene presude postavi država presuđenja daje ministar pravosuđa Republike Hrvatske.

(2) Ako postoji sudbenost Republike Hrvatske, a u stranoj državi je izrečena sankcija koja je teža od one predviđene domaćim pravom, moguće je preuzimanje izvršenja i takve sankcije, ako to strana država izrijeком zahtijeva, odnosno odbija pristati na izvršenje kaznene presude svog suda na način iz članka 70. ovoga Zakona.

Članak 78.

(1) Preuzme li strana država izvršenje kaznene presude domaćeg suda, nadležno pravosudno tijelo odustaje od izvršenja, osim ako ga zamoljena strana država izvijesti da neće provesti izvršenje.

(2) Osuđenik može biti pritvoren radi osiguranja preuzimanja izvršenja sudske presude.

Članak 79.

Osuđenik koji se nalazi u pritvoru u Republici Hrvatskoj može biti podvrgnut preuzimanju izvršenja kaznene presude samo ako na to pristane i ako se može očekivati da će zamoljena država poštovati uvjete koje je odredilo domaće nadležno tijelo.

Premještaj osuđenika

Članak 80.

(1) Osuđenik koji se nalazi u Republici Hrvatskoj na izdržavanju kazne zatvora na temelju presude domaćeg suda, može podnijeti zamolbu za izdržavanje kazne u zemlji svojeg državljanstva odnosno prebivališta. Zamolbu može podnijeti upravi kaznionice u kojoj izdržava kaznu, prvostupanjskom sudu ili Ministarstvu pravosuđa.

(2) Zamolba se dostavlja Ministarstvu pravosuđa koje o tome izvješćuje državu u koju osuđenik želi biti premješten radi nastavka izdržavanja kazne i provodi postupak premještaja osuđenika na temelju međunarodnog ugovora ili na temelju uzajamnosti.

(3) Nadležni sud ili uprava kaznionice u kojoj osuđenik izdržava kaznu, upoznat će osuđenika sa mogućnošću da kaznu izdržava u zemlji svojeg državljanstva odnosno prebivališta.

(4) Zamolbu može podnijeti i država čiji je osuđenik državljanin, ili u kojoj ima prebivalište. Zamolba će se razmatrati ako je osuđenik suglasan sa premještajem.

(5) Osuđenik može biti premješten ako u vrijeme primitka zamolbe za premještaj ima za izdržati najmanje još 6 mjeseci od izrečene kazne.

(6) Suglasnost na premještaj osuđenika daje ministar pravosuđa Republike Hrvatske, uz prethodno pribavljeno mišljenje državnog odvjetništva.

(7) Hrvatski državljanin koji se nalazi na izdržavanju kazne zatvora u stranoj državi može biti premješten u Republiku Hrvatsku radi nastavka izdržavanja kazne zatvora uz suglasnost države presuđenja i ministra pravosuđa Republike Hrvatske, na temelju zamolbe koju je uputio nadležnom tijelu države presuđenja ili ministarstvu pravosuđa Republike Hrvatske, uz uvjet iz stavka 5. ovoga članka.

Glava VI.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 81.

U mjeri u kojoj ovaj Zakon ne sadrži posebna postupovna pravila, na odgovarajući način se primjenjuju odredbe Zakona o kaznenom postupku, Zakona o prekršajima, Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta i Zakona o sudovima.

Članak 82.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaju važiti odredbe podstavaka 1. i 2. članka 523. Zakona o kaznenom postupku (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 58/99., 112/99., 58/02., 143/02. i 62/03. –

pročišćeni tekst).

Prijelazne odredbe

Članak 83.

Postupci izručenja koji su u tijeku na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema odredbi članka 523. Zakona o kaznenom postupku (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 58/99., 112/99., 58/02., 143/02. i 62/03. – pročišćeni tekst). Isto vrijedi i za preuzimanje kaznenih postupaka te izvršenje strane kaznene presude.

Stupanje na snagu

Članak 84.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu 1. srpnja 2005.

Klasa: 720-02/04-01/01

Zagreb, 3. prosinca 2004.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik

Hrvatskoga sabora

Vladimir Šeks, v. r.